

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO PRÁVNÍ

MOCI dne 8.7.2009 a je

VYKONATELNÉ dne 17.7.2009

Český telekomunikační úřad

Odbor legislativní a právní

Dne 21.7.2009 Malach 1

Praha

9. června 2009

Číslo jednací
72 664/2008-606/XXIII.vyř.

16

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů a podle § 107 odst. 10 a § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává v řízení čj. 72 664/2008-606 zahájeném dne 12. 8. 2008 na návrh navrhovatele, společnosti RTA JIŽNÍ ČECHY, s.r.o., IČ: 466 83 321, se sídlem v Českých Budějovicích, Neplachova 2297/1, zastoupené na základě plné moci Mgr. Mojmírem Náplavou, advokátem, se sídlem v Praze 2, Vinohradská 37, proti odpůrci, společnosti České Radiokomunikace a.s., IČ: 274 44 902, se sídlem v Praze 3, U Nákladového nádraží 3144, za účasti vedlejšího účastníka řízení společnosti FTV Prima, spol. s r.o., IČ: 481 15 908, se sídlem v Praze 8 – Libeň, Na Žertvách 24/132, ve věci sporu o uzavření smlouvy podle § 72a a násl. zákona o elektronických komunikacích, toto

rozhodnutí:

- I. Podle § 141 odst. 7 správního řádu se návrh navrhovatele na uložení povinnosti odpůrci uzavřít Smlouvu o poskytování služby elektronických komunikací podle § 72a a násl. zákona o elektronických komunikacích zamítá.
- II. Podle § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích je navrhovatel povinen uhradit náhradu nákladů správního řízení za právní zastoupení odpůrce ve výši 4.641,- Kč vč. DPH, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí advokátce JUDr. Pavle Tloušťové, MBA, na účet číslo 481749193/0300 vedený u ČSOB.

Odůvodnění:

Dne 12. 8. 2008 bylo na návrh navrhovatele u správního orgánu zahájeno správní řízení ve věci sporu o povinnosti odpůrce uzavřít s navrhovatelem smlouvu podle § 72a a násl. zákona o elektronických komunikacích na službu šíření zemského analogového televizního vysílání. V návrhu navrhovatel, ve výše uvedeném zastoupení, uvedl, že je provozovatelem regionálního vysílání na kmityčtech společně sdílených s provozovatelem centrálního programu pro regionální a lokální televizní vysílání, tj. se společností FTV Prima, spol. s r.o., s licencí udělenou Radou pro rozhlasové a televizní vysílání.

Technicky a smluvně je samotné šíření vysílání navrhovatele řešeno tak, že odpůrce má se společností FTV Prima, spol. s r.o., jako provozovatelem centrálního programu pro regionální a lokální vysílání, uzavřenu smlouvu na využití vysílačů odpůrce a šíření signálu po dobu 24 hodin denně, a to přesto, že na takový časový rozsah vysílání nemá podle názoru navrhovatele společnost FTV Prima, spol. s r.o., udělenou licenci Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, resp. časový rozsah vysílání společnosti FTV Prima, spol. s r.o., je v jednotlivých regionech doplňován časovým rozsahem vysílání provozovatelů regionálního a lokálního televizního vysílání. Navrhovatel má podle svého vyjádření se společností FTV Prima, spol. s r.o., uzavřenu dohodu o sdílení vysílačů, na základě které by společnost FTV Prima, spol.

s r.o., měla přepínat vysílání a umožnit šíření programu navrhovatele ve vymezených časech podle jeho licenčních podmínek, přičemž není možné šířit prostřednictvím jednoho souboru technických parametrů dva programy a tedy dvojí vysílání současně.

Navrhovatel ve svém návrhu uvedl, že opakovaně vyzýval odpůrce, aby s ním uzavřel smlouvu na šíření a přenos televizního signálu jeho analogového vysílání, a aby jejich vztahy byly upraveny podle § 72a odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Odpůrce toto neučinil s ohledem na to, že má uzavřenu smlouvu se společností FTV Prima, spol. s r.o., o šíření vysílání na sdílených kmitočtech i v době, kdy těchto sdílených kmitočtů využívá navrhovatel.

Navrhovatel dále uvedl, že již v r. 2007 podal návrh na rozhodnutí sporu podle § 72a odst. 3 zákona o elektronických komunikacích, ve znění účinném před 1. 1. 2008, tj. před přijetím a nabytím účinnosti zákona č. 304/2007 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s dokončením přechodu zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální televizní vysílání. Tento návrh byl správním orgánem zamítnut s odkazem na tehdy v zákoně o elektronických komunikacích neupravenou kontraktační povinnost podnikatelů poskytujících službu šíření rozhlasového a televizního vysílání. Od 1. 1. 2008 je však účinné nové znění odstavce 3 v § 72a zákona o elektronických komunikacích, a to „*Podnikatel poskytující službu šíření rozhlasového a televizního vysílání je povinen smlouvu podle odstavce 1 uzavřít, pokud požadavky provozovatele rozhlasového a televizního vysílání nejsou v rozporu s návrhem smlouvy podle § 72b, odpovídají technickým parametrům jeho sítě, v jejich důsledku by nemohlo dojít k narušení integrity jeho sítě a požadovaná cena není nižší než nákladově orientovaná cena.*“. Na základě uvedeného ustanovení se navrhovatel domnívá, že by měl správní orgán uložit odpůrci povinnost uzavřít smlouvu, jejíž návrh je součástí návrhu na zahájení správního řízení.

K tomuto návrhu smlouvy navrhovatel dále uvedl, že již před více než dvěma roky vyzval odpůrce k uzavření písemné smlouvy na zajištění služby šíření jeho televizního vysílání dle platné licence udělené Radou pro rozhlasové a televizní vysílání. Z postoje odpůrce je však zřejmé, že tuto smlouvu uzavřít nehodlá, ačkoliv by měl podle zákona o elektronických komunikacích na základě této smlouvy poskytovat navrhovateli službu šíření jeho televizního vysílání. Proto navrhovatel žádá, aby předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhodl spor podle § 72a zákona o elektronických komunikacích a uložil odpůrci povinnost uzavřít s navrhovatelem smlouvu na zajištění služby šíření jeho televizního vysílání, která je součástí návrhu na zahájení správního řízení. Zároveň navrhovatel požadoval uhradit náhradu nákladů řízení na účet právního zástupce navrhovatele ve výši 3.294,- Kč vč. DPH, a to za uhrazený správní poplatek ve výši 200,- Kč a za 2 úkony právní služby vč. 2 režijních paušálů.

Na základě doručeného návrhu bylo zahájeno správní řízení, o čemž správní orgán vyznamenal účastníky správního řízení. Zároveň toto správní řízení bylo usnesením ze dne 27. 8. 2008 přerušeno do doby odstranění vad podání. Navrhovatel byl správním orgánem vyzván, aby doložil, že požádal odpůrce o jednání o uzavření smlouvy ve smyslu § 72a odst. 2 zákona o elektronických komunikacích, jejíž znění je uvedeno v návrhu na zahájení správního řízení, a dále, aby specifikoval sporné části návrhu smlouvy ve smyslu § 72a odst. 4 zákona o elektronických komunikacích.

Navrhovatel odstranil vady podání doplněním podání ze dne 15. 9. 2008. Uvedl, že mezi navrhovatelem a odpůrcem proběhlo mnoho jednání, prokazatelně od r. 2005. Navrhovatel navrhl, aby správní orgán k danému řízení připojil spis vedený pod čj. 139/2007-606, kde byla podobná věc projednávána. Navrhovatel se stále domnívá, že by mezi ním a odpůrcem měla být uzavřena písemná smlouva o poskytování služby šíření televizního vysílání v souladu s § 72a zákona o elektronických komunikacích. Navrhovatel v poslední době zaslal odpůrci několik e-mailů, ve kterých jej vyzývá k uzavření smlouvy. Aktuální znění smlouvy zaslal navrhovatel odpůrci e-mailem dne 10. 9. 2008. Navrhovatel uvedl, že není schopen specifikovat sporné části návrhu smlouvy. Ačkoliv se navrhovatel snaží uzavřít smlouvu již 3 roky, tak se odpůrce k jednotlivým částem smlouvy nijak konkrétně nevyjádřil. Tudíž navrhovatel považuje celý text smlouvy za sporný.

K zahájenému správnímu řízení se vyjádřil odpůrce v zastoupení advokátkou JUDr. Pavlou Tloušťovou, MBA, Vodňanského 1310/2, Tábor, až dopisem ze dne 23. 10. 2008, kdy uvedl, že v současné době nemůže uzavřít smlouvu s navrhovatelem z důvodu, že rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání čj. RU/93/94 ze dne 28. 6. 1994 v licenční podmínce č. 34 stanoví, že přesné časové zařazení v intervalu určeném pro regionální vysílání „*bude stanoveno smlouvou mezi držitelem licence FTV Premiéra s.r.o. (nyní FTV Prima, spol. s r.o.) a držiteli licencí k regionálnímu a lokálnímu televiznímu vysílání*“. Tato licenční podmínka, která je podle informací odpůrce stále platná, tedy stanoví, že subjektem, se kterým musí navrhovatel uzavřít smlouvu na šíření jeho programu, je společnost FTV Prima, spol. s r.o., a nikoliv odpůrce, a to i přes § 72a zákona o elektronických komunikacích, který nabyl účinnosti až dne 1. 1. 2008, což je po vydání pravomocného rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání o udělení licence společnosti FTV Prima, spol. s r.o. Na základě tohoto rozhodnutí pak společnost FTV Prima, spol. s r.o., uzavřela smlouvu s navrhovatelem, která je podle informací odpůrce stále platná. Dále pak na základě tohoto rozhodnutí uzavřel odpůrce se společností FTV Prima, spol. s r.o., dne 16. 10. 2000 smlouvu, která je také stále platná, jejímž předmětem je mimo jiné i „*služba přepínání signálu centrálního programu společnosti FTV Prima, spol. s r.o., a signálů televizních programů subjektů sdílejícími „Kmitočtové přiděly“ vydané Radou pro rozhlasové a televizní vysílání, popř. subjektů smluvně pověřených společnostmi FTV Prima, spol. s r.o., (regionální studia) do příslušných televizních vysílačů regionálních studií*“.

V závěru svého vyjádření odpůrce uvedl, že na základě uvedeného právního stavu je připraven uzavřít smlouvu s navrhovatelem o poskytování služby elektronických komunikací spočívající v šíření televizního programu navrhovatele v analogovém vysílání ve verzi, která bude vzájemně mezi smluvními stranami odsouhlasena, ale až poté, kdy navrhovatel doloží, že se společností FTV Prima, spol. s r.o., ukončil či platně plánuje ukončit smlouvu, kterou mají uzavřenu a poté, co společnost FTV Prima, spol. s r.o., vyzve odpůrce k uzavření dodatku ke smlouvě, kterou s odpůrcem uzavřela dne 16. 10. 2000, na základě kterého pak dojde k ukončení poskytování služby přepínání signálu centrálního programu FTV Prima, spol. s r.o., a signálů regionálních studií.

Na základě uvedeného proto odpůrce navrhl, aby ke konečnému vyřešení opakovaných požadavků navrhovatele a k ukončení poskytování služby přepínání centrálního programu byla do probíhajícího správního řízení přizvána jako vedlejší účastník společnost FTV Prima, spol. s r.o., neboť požadavek navrhovatele na uzavření předmětné smlouvy zasahuje i do práv a povinností této společnosti.

Dopisem ze dne 3. 11. 2008 se k probíhajícímu správnímu řízení vyjádřila společnost FTV Prima, spol. s r.o., a požádala, aby s ní bylo jednáno jako s vedlejším účastníkem. Dále uvedla, že ještě před přijetím zákona o elektronických komunikacích, v návaznosti na platné znění licenčních podmínek své licence č. 12/94 vydané Radou pro rozhlasové a televizní vysílání, uzavřela s odpůrcem smlouvu, která upravuje s účinností do konce platnosti licence analogové šíření programu Prima TV po dobu až 24 hodin na vysílačích, kterých se spory týkají. Uvedla, že ještě před přijetím zákona o elektronických komunikacích uzavřela s navrhovatelem a dalšími společnostmi zajišťujícími regionální televizní vysílání nevypověditelné dohody (na dobu určitou) o sdílení vysílačů, které hodlá dodržovat, a jejich účinnost je sjednána po dobu souběhu licencí k provozování televizního vysílání. Další smlouva na tento předmět smlouvy nemůže být uzavřena, neboť je to z povahy věci vyloučeno a ani zákon o elektronických komunikacích nelze uplatňovat retroaktivně. Uzavřenými smlouvami je podle názoru společnosti FTV Prima, spol. s r.o., naplněn účel § 72a zákona o elektronických komunikacích, jímž je zajištění televizního vysílání, tj. aby provozovatel televizního vysílání mohl šířit svůj program. Závěrem společnost FTV Prima, spol. s r.o., uvedla, že je oprávněna a i povinna mít na předmětné vysílače uzavřenu smlouvu na celý 24 hodinový časový rozsah svého vysílání, tedy i na časy, v nichž se připojují regiony a odkázala se na znění části licenční podmínky č. 34 licence č. 12/94, kde je uvedeno: „*V časech a regionech, u nichž v uvedených intervalech nebude realizováno připojení podle těchto podmínek a licenčních podmínek regionálních provozovatelů, bude vysílán signál celoplošného vysílání dle licence 12/94*“. Licenční podmínky licence 12/94 předpokládají, že společnost FTV Prima, spol. s r.o., bude poskytovat vysílací čas, je tedy podle společnosti FTV Prima, spol. s r.o., zřejmé, že časem na

vysílačích primárně musí disponovat právě tato společnost. Postup navrhovatele spočívající v uzavření nevypověditelných dohod o sdílení vysílačů se společností FTV Prima, spol. s r.o., a následný jednostranný pokus navrhovatele o popření dohodnutých podmínek prostřednictvím sporu o uzavření smlouvy s odpůrcem, který je jejich smluvním partnerem, považuje společnost FTV Prima, spol. s r.o., za jednání odporující dobrým mravům. Na základě uvedeného pak společnost FTV Prima, spol. s r.o., navrhla, aby byl návrh navrhovatele správním orgánem zamítnut.

S ohledem na důvody uvedené odpůrcem a společností FTV Prima spol. s r.o. vydal správní orgán dne 21. 11. 2008 usnesení podle § 141 odst. 3 správního řádu, kterým se společnost FTV Prima, spol. s r.o., stala vedlejším účastníkem tohoto správního řízení.

K vyjádření vedlejšího účastníka řízení uvedl odpůrce dopisem ze dne 4. 12. 2008, že k němu nemá námitky. Souhlasí s tím, že se navrhovatel nemůže právně domáhat uzavření smlouvy podle § 72a zákona o elektronických komunikacích o šíření analogového vysílání, když má vedlejší účastník s odpůrcem uzavřenu smlouvu, která upravuje analogové šíření programu Prima TV po dobu až 24 hodin na vysílačích do konce platnosti licence vedlejšího účastníka a když je dále uzavřena mezi navrhovatelem a vedlejším účastníkem nevypověditelná dohoda o sdílení vysílačů, jejíž účinnost je sjednána po dobu souběhu licencí k provozování televizního vysílání. Proto odpůrce navrhuje, aby správní orgán návrh navrhovatele zamítl a zároveň, aby správní orgán stanovil navrhovateli povinnost uhradit odpůrci náklady právního zastoupení ve výši 4.641,- Kč vč. DPH za 3 úkony právní služby vč. 3 režijních paušálů.

Následně se vedlejší účastník seznámil s celým spisovým materiálem shromážděným v průběhu tohoto správního řízení.

Dne 11. 12. 2008 požádal navrhovatel o přerušení správního řízení do 31. 1. 2009 s tím, že se pokusí v průběhu přerušeného správního řízení dosáhnout dohody s odpůrcem. S tímto návrhem na přerušení správního řízení souhlasil odpůrce i vedlejší účastník, tím byla splněna zákonná podmínka uvedená v § 141 odst. 5 správního řádu, a proto správní orgán usnesením podle § 64 odst. 2 správního řádu přerušil správní řízení do 31. 1. 2009.

Následně navrhovatel požádal dne 29. 1. 2009 o další přerušení správního řízení na dobu neurčitou. S dalším přerušením správního řízení nesouhlasil odpůrce, tak této další žádosti o přerušení správního řízení nemohl správní orgán vyhovět. Zároveň odpůrce sdělil správnímu orgánu, že od 1. 1. 2009 přestává být zastoupen advokátkou JUDr. Pavlou Tloušťovou, MBA.

Po uplynutí uvedené lhůty, do které bylo správní řízení přerušeno, správní orgán pokračoval ve správním řízení, o čemž informoval všechny účastníky správního řízení a zároveň je vyzval, aby doplnili správní řízení o takové podklady, které prokáží jejich předchozí tvrzení, a to zejména kopie smluv a dohod, na které se v průběhu správního řízení odvolávali a kopie oprávnění na TV vysílače a převáděče, které má navrhovatel uvedeny v předloženém návrhu smlouvy.

Odpůrce doručil dopisem ze dne 17. 2. 2009 kopii smlouvy uzavřené s vedlejším účastníkem, která se týká mimo jiné i služby přepínání signálu centrálního programu vedlejšího účastníka a signálů televizních programů subjektů sdílejícími „Kmitočtové přiděly“ vydané Radou pro rozhlasové a televizní vysílání. Toto své podání odpůrce následně doplnil kopií uzavřeného Dodatku č. 9 ze dne 26. 6. 2006, ze kterého vyplývá, že se smlouva uzavírá na dobu určitou, a to do doby platnosti licence čj. 12/94 – tj. do 28. 6. 2018, nebude-li platnost licence ukončena dříve nebo pokud se strany nedohodnou jinak. Dále je v tomto dodatku mimo jiné uvedeno, že kterákoliv ze smluvních stran může část smlouvy (ohledně jednotlivých vysílačů) vypovědět i bez udání důvodů, s výpovědní lhůtou 6 měsíců ode dne doručení výpovědi.

Navrhovatel dopisem ze dne 24. 2. 2009 sdělil správnímu orgánu, že v návrhu smlouvy jsou uvedeny TV vysílače a převáděče, které jim sdělil odpůrce. Navrhovatel proto předpokládá,

že se jedná o TV vysílače a převáděče, které jsou odpůrcem k šíření vysílání navrhovatele aktuálně využívány (prostřednictvím smlouvy uzavřené s vedlejším účastníkem) a odpůrce k nim disponuje veškerými potřebnými oprávněními. Zároveň navrhovatel uvedl, pokud má správní orgán pochybnosti ohledně některých oprávnění k využívání TV vysílačů a převáděčů, aby se obrátil s dotazem na skutečný stav věci na Radu pro rozhlasové a televizní vysílání, která by měla mít o vydaných oprávněních k využívání TV vysílačů a převáděčů přehled a vést o nich evidenci. Navrhovatel dále doložil seznam provozovatelů televizního vysílání s uvedením technických prostředků (stažený z Internetu, ze stránek www.rrtv.cz), o kterém však nemá jistotu, zda je aktuální. Navrhovatel uvedl, že by na dohledání dokladů o přidělených kmitočtech ve svém archivu potřeboval dobu delší než 7 dnů, kterou stanovil správní orgán. Zároveň navrhovatel uvedl, že se již vedlo u správního orgánu v obdobné věci správní řízení pod čj. 139/2007-606, ve kterém dokládal příslušné kmitočtové přiděly. V této souvislosti správní orgán uvádí, že ani ve správním řízení vedeném pod čj. 139/2007-606 nebyla doložena oprávnění ke všem uvedeným TV vysílačům a převáděčům v návrhu smlouvy, tudíž správnímu orgánu nebyla dosud doložena oprávnění ke všem v návrhu smlouvy uvedeným TV vysílačům a převáděčům, a to pro České Budějovice.

Následně se k pokračování správního řízení vyjádřil vedlejší účastník dopisem ze dne 6. 3. 2009. Uvedl, že je nesporná existence dohod mezi navrhovatelem a vedlejším účastníkem o sdílení vysílačů, pokud se jedná o analogové vysílání. Vedlejší účastník doložil kopie dohod s výjimkou pasáží, které jsou pokládány za obchodní tajemství. Dohody o sdílení vysílačů jsou sjednány „po dobu souběhu platnosti licencí na provozování vysílání obou stran“ bez možnosti výpovědi. Navrhovatel i vedlejší účastník podle uzavřené dohody o sdílení vysílačů postupuje. V dohodě o sdílení vysílačů je mimo jiné i sjednáno, že vedlejší účastník bude nadále smluvním partnerem odpůrce ve věci provozování vysílačů, proto vyhovění návrhu navrhovatele by přímo způsobilo protiprávní stav a takovýto výkon státní moci je podle názoru vedlejšího účastníka vyloučen. Dále vedlejší účastník uvedl, že žádný zákon, tudíž ani § 72a zákona elektronických komunikacích, nemůže upravovat vztahy soukromého práva retroaktivně.

Dále vedlejší účastník uvedl, že tvrzení navrhovatele uvedené v čl. II. návrhu na zahájení správního řízení, že vedlejší účastník nemá udělenou licenci na 24 hod hodin denně, je nepravdivé. Z licencí č. 12/94 a č. 10/92, které jsou uveřejněny i na Internetu na adrese www.rrtv.cz podle vedlejšího účastníka vyplývá následující. Podle licenční podmínky č. 36 licence č. 12/94 platí: „Vysílání podle této licence bude shodné s vysíláním dle licence č. 10/92 (regionální televizní vysílání FTV Premiéra, spol. s r.o., 24. kanál Praha a střední Čechy) s výjimkou doby vyhrazené pro regionální vysílání“. Výňatek z licence č. 10/92: „doba vysílání 24 hodin/denně“. Část licenční podmínky č. 34 licence 12/94 zní: „V časech a regionech, u nichž v uvedených intervalech nebude realizováno připojení podle těchto podmínek a licenčních podmínek regionálních provozovatelů, bude vysílán signál celoplošného vysílání dle licence č. 12/94“. Z výše uvedeného má navíc vyplývat, že věc nelze ani hypoteticky smluvně řešit bez účasti vedlejšího účastníka – na něj a na jeho práva a oprávněné zájmy však návrh navrhovatele vůbec nepamatuje.

Zároveň vedlejší účastník upozornil na § 2 odst. 3 správního řádu, podle kterého správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká, a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu. V daném případě žádný zásah správního orgánu není nutný a potřebný, navrhovatel v souladu s dohodami o sdílení vysílačů normálně vysílá. Podle názoru vedlejšího účastníka likvidace existujících smluvních vztahů a vytvoření nových smluvních vztahů by naopak ve svých důsledcích vedla k dodatečným nákladům a investicím. Dále vedlejší účastník upozornil na vládní nařízení č. 161/2008 Sb., o technickém plánu přechodu a v něm stanovené termíny a podmínky vypnutí analogového vysílání. Na základě shora uvedeného jsou podle názoru vedlejšího účastníka dány důvody pro zamítnutí návrhu navrhovatele.

Dále vedlejší účastník doplnil, že je nepravdivé tvrzení navrhovatele v čl. II. návrhu o tom, že je v licenčních podmínkách vedlejšího účastníka stanoveno, že by měl přepínat vysílání. Nic takového v licenčních podmínkách č. 33 a 34 vedlejšího účastníka, které se logicky týkají obsahu a nikoliv přenosu, stanoveno nebylo a ani podle zákona být nemůže. Pro dané řízení však toto nemá podle vedlejšího účastníka žádný význam, proto není třeba tuto otázku v tomto řízení řešit. Podle vedlejšího účastníka představuje návrh navrhovatele potenciální závažný zásah do práv vedlejšího účastníka a navíc je tento návrh neurčitý a potenciálně absolutně neplatný z tohoto důvodu. Vedlejší účastník dále uvedl, že není pravdou, že by vedlejší účastník byl dle své licence povinen umožnit šíření programu navrhovatele dle jeho licenčních podmínek, jak je uvedeno v čl. II. návrhu. Licence subjektu „B“ nemůže v právním státu zavazovat subjekt „A“. Jediné, co lze po vedleším účastníkovi podle textu licenční podmínky č. 33 licence č. 12/94 požadovat, je, aby „strukturoval své programové schéma tak, aby mohl poskytnout určené vysílací časy pro programy držitelů licencí k regionálnímu a lokálnímu televiznímu vysílání“. Připojovací časy jsou pak určeny licenční podmínkou č. 34 licence 12/94. Z povahy věci pak vyplývá, že v rámci dané licencí č. 12/94 se navrhovatel může připojovat do vysílání pouze tehdy, pokud k tomu má sám příslušné oprávnění. Své tvrzení vedlejší účastník doložil konsolidovaným zněním licenčních podmínek č. 33 a 34 licence č. 12/94.

Navíc vedlejší účastník uvedl, že připojovací časy jsou licencí vedlejšího účastníka (a i licencí navrhovatele) určeny pouze do 31. 12. 2010. Podmínkou vymezení připojovacích časů pro období po 31. 12. 2010 je dohoda s vedleším účastníkem, jinak by došlo k závažnému poškození jeho práv. K tomuto přiložil vedlejší účastník stanovisko Právnické fakulty v Olomouci ze dne 8. 6. 2007, ve kterém je vzájemný vztah licencí zevrubně analyzován. Uvedené stanovisko lze, podle jeho názoru, aplikovat i na situaci po 31. 12. 2010. Dále doložil rozsudek Městského soudu v Praze čj. 9 Ca 346/2007 – 52 ze dne 19. 11. 2008, ze kterého vyplývá, že licenční podmínky navrhovatele nelze měnit bez souhlasu vedlejšího účastníka.

V závěru vedlejší účastník upozornil na skutečnost, že žádná dohoda o úpravě připojovacích časů po 31. 12. 2010 mezi navrhovatelem a vedleším účastníkem doposud nebyla uzavřena. Bez takové dohody by čerpání služby navrhovatelem na sdílených kmitočtech v jím jednostranně stanovených časech vedlo k protiprávnímu stavu a poškození vedlejšího účastníka. Rozsah požadované služby po 31. 12. 2010 s ohledem na licenci vedlejšího účastníka, ale také s ohledem na licence navrhovatele, v současné době nelze určit. Navrhovatel však přesto žádá odpůrce o uzavření smlouvy na dobu neurčitou, tj. i po 31. 12. 2010. Navrhovaná smlouva by tedy podle vedlejšího účastníka nemohla platit i z důvodu neurčitosti.

V případě, že správní orgán návrh navrhovatele nezamítne z výše uvedených důvodů, vedlejší účastník dále navrhuje vyzvat navrhovatele, aby doložil oprávnění k televiznímu vysílání na kmitočtech a stanovištích, které navrhovatel uvedl v návrhu, aby bylo patrné, zda je navrhovatel ve vztahu k předmětným kmitočtům a stanovištím provozovatelem televizního vysílání ve smyslu § 72a odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Následně, dopisem ze dne 31. 3. 2009, se k vyjádření vedlejšího účastníka vyjádřil navrhovatel. Uvedl, že vedlejší účastník je provozovatelem celoplošného televizního vysílání, které je však na vymezených vysílačích signálu omezeno možnými vstupy regionálních a lokálních provozovatelů vysílání. Vedlejší účastník je povinen umožnit podle platných licenčních podmínek šíření programu navrhovatele ve vysílacích časech určených pro programy držitelů licencí k regionálnímu a lokálnímu vysílání. Navrhovatel nesouhlasí s tvrzením vedlejšího účastníka, které se týká vzájemné dohody o připojovacích časech pro období po 31. 12. 2010. V rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání sp. zn. 2007/655/CUN/FTV ze dne 29. 8. 2007 je uvedeno, že pokud nedojde k dohodě o připojovacích časech s vyjmenovanými poskytovateli regionálního vysílání, pak platí ustanovení licenčních podmínek platných před schválením této změny (uvedeným rozhodnutím), což vyplývá i z rozsudku Městského soudu v Praze čj. 7 Ca 82/2007-78 ze dne 12. 12. 2007, kdy platí licenční podmínka č. 34, ve znění rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání čj. Rz/54/98 ze dne 4. 3. 1998, a navrhovatel uvedl konkrétní připojovací časy vyplývající z tohoto rozhodnutí. Dále

navrhovatel uvedl, že vedlejší účastník podal proti uvedenému rozsudku Městského soudu kasační stížnost, která byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu čj. 6As 17/2008-139 ze dne 25. 3. 2009 zamítnuta. K vedlejším účastníkem doloženému stanovisku Právnické fakulty v Olomouci navrhovatel uvedl, že fakulta nepotvrdila navrhovatel, že předmětné stanovisko, které vypracoval Mgr. Michal Černý, Ph.D, je možné považovat za její stanovisko. K rozsudku Městského soudu v Praze čj. 9 Ca 346/2007 – 52 ze dne 19. 11. 2008 navrhovatel uvedl, že proti němu podal kasační stížnost, a že tento neřeší vymezení vysílacích časů navrhovatele. Na základě uvedeného pak podle navrhovatele není pravdou, že by rozsah požadované služby po 31. 12. 2010 nebylo možno určit, protože neplatí po tomto datu dohoda mezi vedlejším účastníkem a navrhovatelem. Podle navrhovatele je i po tomto datu rozsah vysílacích časů jednoznačně stanoven, a to licenční podmínkou navrhovatele a vedlejšího účastníka a rozsah požadované služby lze bez problémů určit i do budoucna. Na základě uvedeného podle názoru navrhovatele nic nebrání tomu, aby správní orgán návrhu navrhovatele v plném rozsahu vyhověl.

Správní orgán umožnil účastníkům řízení ve smyslu § 122 odst. 5 zákona o elektronických komunikacích seznámit se se shromážděnými podklady pro rozhodnutí. Účastníci řízení neměli připomínky ke shromážděným podkladům a ani nenavrhli jejich doplnění.

* * *

Správní orgán při posuzování návrhu vycházel z přesvědčení, že jeho pravomoc k rozhodnutí o návrhu vyplývá z § 72a a násl. zákona o elektronických komunikacích, zejména pak z § 72a odst. 4, kde je uvedeno: „Nedojde-li k uzavření smlouvy podle odstavce 1, je Úřad oprávněn na základě návrhu kterékoliv smluvní strany rozhodnout spor. Pro rozhodnutí sporu platí obdobně § 127 (téhož zákona). Součástí návrhu smluvní strany na rozhodnutí sporu musí být návrh smlouvy se specifikací jeho sporných částí.“ Podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Při rozhodování ve věci vycházel správní orgán z příslušných ustanovení zákona o elektronických komunikacích, z listinných podkladů předkládaných účastníky řízení v průběhu tohoto správního řízení a i z podkladů shromážděných v předchozím správním řízení čj. 139/207-606, který byl veden ve stejné věci, ale za předchozí právní úpravy zákona o elektronických komunikacích.

Po přezkoumání veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí správní orgán konstatuje následující.

Navrhovatel se svým návrhem domáhá, aby správní orgán uložil odpůrci povinnost uzavřít s navrhovatelem smlouvu o poskytování služby šíření rozhlasového a televizního vysílání, přičemž navrhovatel povinnost odpůrce uzavřít s ním smlouvu o poskytování této služby odvozuje zejména z § 72a odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Navrhovatel, jak bylo prokázáno, má však uzavřenu smlouvu o sdílení vysílačů s vedlejším účastníkem na dobu určitou, tj. „na dobu souběhu platností licencí na provozování vysílání obou stran“. Z této smlouvy vyplývá, že má vedlejší účastník uzavřenu smlouvu s odpůrcem na využívání předmětných vysílačů, přičemž tato smlouva řeší i dálkově řízené přepínání programů prostřednictvím signálů VPS a využívání dodatkových zařízení odpůrce (vkladačů VPS v regionálních studiích a přepínacích jednotek na vstupech vysílačů). Předmětem uzavřené a účinné smlouvy mezi navrhovatelem a vedlejším účastníkem je mimo jiné i sdílení technických prostředků odpůrce pro zajištění vysílání programů navrhovatele a vedlejšího účastníka dle jejich licencí a způsob úhrady alikvotní části nákladů.

S ohledem na smlouvu, která byla uzavřena v souladu s udělenými licencemi Radou pro rozhlasové a televizní vysílání ještě před platností a účinností zákona o elektronických

komunikacích, nelze po správním orgánu požadovat, aby rozhodl spor o uzavření smlouvy mezi navrhovatelem a odpůrcem v podstatě o stejném předmětu, a to o poskytnutí služby elektronických komunikací – šíření zemského analogového vysílání, umožňující šíření televizního programu provozovatele televizního vysílání (navrhovatele), technickými prostředky poskytovatele (odpůrce) s tím, že služba bude poskytována v rozsahu daném licenci navrhovatele.

Podle názoru správního orgánu v soukromém právu, v němž mají účastníci právních vztahů rovné postavení, platí, že žádný z účastníků právního vztahu nemůže druhému účastníku jednostranně ukládat povinnosti a zakládat práva. Zároveň z toho vyplývá, že žádný účastník nemůže ani jednostranně určovat obsah právního vztahu, případně ani jednostranně rozhodnout o jeho zániku, nejde-li o některý z případů předvídaných zákonem nebo tato možnost nevyplývá z ujednání účastníků, což nebylo správním orgánem v tomto případě zjištěno. K tomu přistupuje další významná zásada, podle níž mají být smlouvy plněny (zásada pacta sunt servanta). Pokud na sebe někdo dobrovolně vezme určitý závazek, má svému slovu dostát. V průběhu správního řízení bylo vedlejším účastníkem sděleno, že hodlá uzavřené smlouvy s navrhovatelem dodržovat.

Při neexistenci zvláštních pravidel obsažených v zákoně o elektronických komunikacích, např. v jeho přechodných ustanoveních, je nutno výše uvedené respektovat i při výkladu § 72a tohoto zákona, upravujícího uzavření smlouvy na šíření rozhlasového a televizního vysílání mezi podnikatelem provozujícím službu šíření rozhlasového a televizního vysílání a provozovatelem rozhlasového a televizního vysílání.

Z tohoto pohledu nelze, dle názoru správního orgánu, považovat za správný výklad § 72a zákona o elektronických komunikacích, ze kterého vychází navrhovatel, podle něhož by právo podnikatele, který je provozovatelem rozhlasového a televizního vysílání (navrhovatel), na uzavření smlouvy s podnikatelem, který poskytuje službu šíření rozhlasového a televizního vysílání (odpůrce), v sobě mohlo zároveň zahrnovat i právo jednostranně ukončit závazkový právní vztah existující mezi navrhovatelem a vedlejším účastníkem řízení. Právo na uzavření smlouvy s odpůrcem má navrhovatel pouze v případě, že nebudou porušena práva a povinnosti, které má navrhovatel sjednána s vedlejším účastníkem v již uzavřené a dosud platné smlouvě. To konkrétně znamená, že na uzavření předmětné smlouvy s odpůrcem má navrhovatel právo, až pokud by jeho závazkový právní vztah k vedlejšímu účastníku zanikl, v tomto případě asi dohodou, tedy projevem shodné vůle obou smluvních stran, nebo uplynutím doby, na kterou byla smlouva uzavřena. Práv a povinností podle § 72a zákona o elektronických komunikacích (zde povinnosti odpůrce uzavřít smlouvu) se nemůže dovolávat ten, komu v tom brání existence jiného soukromoprávního závazku.

Správní orgán je přesvědčen, že s ohledem na zásadu rovnosti účastníků soukromoprávních vztahů, jakož i zásadu, že smlouvy se mají dodržovat, musí platit, že pokud je navrhovatel závazkovým právním vztahem vázán s vedlejším účastníkem a nesvědčí-li mu smluvní nebo zákonný důvod k jeho ukončení, nemůže se sám svévolně jednostranně rozhodnout, že takový vztah s vedlejším účastníkem ukončí uzavřením smlouvy s odpůrcem. Připuštění takové možnosti by bylo v rozporu s principy soukromoprávní regulace a přineslo by značnou nerovnováhu a právní nejistotu do právních vztahů.

Správní orgán, jak bylo uvedeno výše, nemá zákonné oprávnění zasahovat do existujících smluvních vztahů. Správní orgán tedy ani nemůže vedlejšímu účastníku přikázat ukončit uzavřené smlouvy s navrhovatelem. Tudíž nemůže ani rozhodnout o povinnosti uzavřít novou smlouvu mezi navrhovatelem a odpůrcem na stejnou činnost, protože by tímto došlo k protiprávnímu stavu.

Tento závěr týkající se uzavřených smluvních vztahů již vyslovil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku čj. 1 Ao 1/2005 ze dne 27. 9. 2005.

Pokud navrhovatel trvá na uzavření předmětné smlouvy s odpůrcem, je třeba, aby si vyřešil s vedlejším účastníkem dobu, po kterou mu bude poskytovat sjednané služby, tj. dohodl se s ním na podmínkách předčasného ukončení platnosti smluvního vztahu.

Zároveň bude nezbytné, aby vedlejší účastník vyřešil změnu nebo ukončení svého smluvního vztahu s odpůrcem, podle kterého je řešeno mimo jiné i poskytování služby přepínání signálu centrálního programu vedlejšího účastníka a signálů regionálních studií, neboť i tato smlouva je uzavřena na dobu určitou, a to do doby platnosti licence vedlejšího účastníka č. 12/94 - tj. do 28. 6. 2018.

S ohledem na výše uvedené, kdy je zapotřebí vzájemné dohody všech zúčastněných stran na prvořadém vyřešení problematiky ukončení stávajících smluvních vztahů mezi navrhovatelem a vedlejším účastníkem a vedlejším účastníkem a odpůrcem, jsem rozhodl tak, jak je uvedeno v části I. výroku rozhodnutí.

O náhradě nákladů správního řízení podle § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích za právní zastoupení požadované právním zástupcem odpůrce za období do 31. 12. 2008 podle vyhl. 177/1996 Sb., (advokátní tarif), jsem rozhodl tak, jak je uvedeno v části II. výroku rozhodnutí. Náhrada nákladů právního zastoupení odpůrce s ohledem na výsledek správního řízení, kdy navrhovatel nebyl ve věci úspěšný, byla přiznaná podle požadavku právního zástupce odpůrce ve výši 3 úkonů právní služby podle § 10 ve spojení s § 7 a § 11 uvedené vyhlášky (3 x 1.000,- Kč) a 3 režijních paušálů podle § 13 odst. 3 uvedené vyhlášky (3 x 300,- Kč) a 19% DPH, v celkové částce 4.641,- Kč.

S hledem na výše uvedené se již správní orgán dále nezabýval obsahem návrhu smlouvy, zejména pak zkoumáním, zda má navrhovatel příslušná oprávnění vydaná Radou pro rozhlasové a televizní vysílání ke všem TV vysílačům a převáděčům uvedeným v návrhu smlouvy. V této souvislosti správní orgán upozorňuje navrhovatele, že podle § 141 odst. 4 správního řádu vychází správní orgán z důkazů, které byly účastníky řízení navrženy. Je v navrhovatelově zájmu, navrhnout takové důkazy, které podpoří jeho návrh na zahájení správního řízení, což je v tomto případě i doložení oprávnění na TV vysílače a převáděče uvedené v návrhu smlouvy. Nelze souhlasit s názorem navrhovatele, že si má správní orgán sám zjišťovat oprávnění navrhovatele na TV vysílače a převáděče uvedené v návrhu smlouvy přímo u Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, která si o nich vede evidenci, protože sám navrhovatel si není jistý aktuálností a úplností evidence vedené na internetových stránkách www.rrtv.cz. Každý, kdo ve sporném řízení předkládá tvrzení, je též povinen je doložit příslušnými důkazy (důkazní břemeno).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k Radě Českého telekomunikačního úřadu u předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu, a to na adresu Český telekomunikační úřad, poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025. Rozklad je třeba podat v počtu tří stejnopisů.

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu